

Obraćanje prvog potpredsednika Vlade Srbije i ministra spoljnih poslova Ivice Dačića povodom 100 godina savezničkih veza Srba i Jevreja i Srba i Amerikanaca u Prvom svetskom ratu:

„Uvaženi potomci heroja Prvog svetskog rata Dr Davida Albale, Vojvode Stepe i Milunke Savić,
Poštovani potomci znamenitih srpskih diplomatskih porodica,
Vaše ekselencije,
Ambasadore Fišer Kam i ambasadore Skot,

Dozvolite da danas posebno pozdravim studente, mlađe nade nove generacije srpske
diplamatije.

Danas smo se okupili da kroz nekoliko aktivnosti započnemo obeležavanje važnih jubileja u
godini završetka Velikog rata - 100 godina savezničkih veza Srba i Jevreja i Srba i Amerikanaca
u Prvom svetskom ratu, odnosno 100 godina od kada je Srbija kao prva zemlja na svetu
priznala Balfurovu deklaraciju i nazvala buduću državu imenom „Izrael”, ali i 100 godina od
kada se vijorila srpska zastava na Beloj kući u Vašingtonu i na svim javnim zgradama po Ukazu
predsednika Vilsona.

Sa zadovoljstvom najavljujem predavanje kandidata za počasnog konzula potomka
legendarnog srpskog patriote i jevrejskog lidera dr Davida Albale, uvaženog prof. dr Džona
Stivensona iz Nevade.

Dobrodošli u zemlju svojih predaka!

Želim, takođe, da vas obavestim da će danas, u mom prisustvu, biti održan osnivački skup
predstavnika znamenitih srpskih diplomatskih porodica. Prvi predsednik Udruženja je potomak
Branislava Nušića, a kopredsednici potomci istaknutih diplomatskih porodica Veljković -
Katarina Veljković i prof. Rouz Stivenson Gudnajt, potpredsednik Vikimedije i potomak dr
Davida Albale. Meni je pripala čast da budem prvi počasni predsednik Udruženja znamenitih
srpskih diplomatskih porodica.

Kroz prezentaciju jednog segmenta izložbenih panoa koji su izloženi u holu Muzeja želimo da
najavimo dve izložbe – Srbi i Jevreji u Velikom ratu održće se u Jerusalimu od 15. do 20. maja
ove godine, dok će se u Vašingtonu obeležiti 100 godina od kada se vijorila srpska zastava na

Beloj kući od 25. do 28.jula.

Takođe, biće otvorene i dve Vitrine sa kopijama arhivskih dokumenata iz Kongresne biblioteke SAD, Arhiva Srbije, Privatne kolekcije dokumenata porodice potomaka dr Davida Albale i Narodne Biblioteke Izraela.

Prva je posvećena dr Davidu Albali i dr Milenku Vesniću a obeležava 100 godina od kada je Srbija bila prva zemlja u svetu koja je priznala Balfurovu deklaraciju i prva nazvala buduću državu imenom „Izrael“ 27. decembra 1917. godine.

Druga je posvećena Vudrou Vilsonu i Mihajlu Pupinu i pruža osvrt na 100 godina od kada se vjorila srpska zastava na Beloj kući 28. jula 1918.

Dozvolite da o Srbima i Jevrejima kažem sledeće:

Srbija je uvek podržavala i razumela jevrejski narod, koji je nesobično polagao svoje živote za slobodu srpskog naroda u Prvom i Drugom balkanskom ratu i u Prvom i Drugom svetskom ratu. Jevrejski narod iznedrio je 10 narodnih heroja i oko 14 vojnih generala. Mi znamo njihova imena i pamtim ih sve.

Srbija je prva zemlja koja je podržala Balfurovu deklaraciju iz 1917, prepoznajući to kao prvi korak ka priznanju države Izrael. Naš narod i naša vlada su podržavale pravo koje jevrejski narod polaze na svoju istorijsku postojbinu i srpski diplomata, Milenko Vesnić je u svom pismu dr Albali prvi upotrebio ime buduće države – „Izrael“. Prvi srpski državnik i prosvjetitelj koji je posetio Jerusalim bio je Sveti Sava još 1229. godine.

Ove godine obeležava se 70. godišnjica uspostavljanja države Izrael. Put do ovoga je bio dug i trnovit. Srbija razume Izrael, budući da i danas stojimo pred ozbiljnim izazovima. Kosovo i Metohija je srpski Jerusalim.

Kada je reč o savezničkim vezama Srba i Amerikanaca u Velikom ratu želim da vas obavestim da sam pokrenuo inicijativu za podizanje spomenika Vudrou Vilsonu u Beogradu. Podsetio bih da je američki predsednik Vudro Wilson bio veliki prijatelj srpskog naroda. Njegovom naredbom se na četvrtu godišnjicu Dana kada je napadnuta Srbija 28. jula 1918. vjorila srpska zastava na Beloj kući. Time je odata počast Srbima, njihovim žrtvama i uspesima. Amerikancima se obratio rečima da su se Srbi u Velikom ratu borili plemenito i viteški za ona ista načela za koja su se borile Sjedinjene Američke Države.

Povodom proslave Dana Srbije u Vašingtonu uputio je telegram-odgovor Nikoli Pašiću u kojem mu je zahvalio na prijateljstvu, rečima:

„Ekselenciji Pašiću

Vaš telegram poslat 28.jula naišao je na veoma srdačan prijem u mom sopstvenom srcu i siguran sam da će naići na podjednako srdačan prijem i u srcima svih u SAD.

Mi znamo kroz kakve je duboke patnje Srbija prošla, ali ne samo to već znamo i za naše simpatije i duboko prijateljstvo kao i veliku želju da pomognemo vašem hrabrom narodu u svakoj fazi ovog tragičnog rata.

Siguran sam da se pravda za Srbiju nalazi na samom vrhu svih poimanja pravde u mislima svakog mislećeg i patriotski orientisanog čoveka u SAD.

Molim Vas primite moje srdačne lične čestitke."

Kada je cela vojna sila Austro-Ugarske napala Srbiju, Vudro Vilson je, kroz saradnju sa Mihajlom Pupinom i dr Davidom Albalom, slao milione dolara kao pomoć našem narodu, dajući izjave u javnosti da su Austrija i Nemačka hteli rat i da je atentat bio samo izgovor i instrument za pritisak na Srbiju pred koju su stavili ultimatum koji nijedna država u svetu ne bi prihvatile. Na mirovnoj konferenciji nakon Velikog rata Srbija pamti njegov Stav u tački 11. koja se odnosila na zaštitu interesa Srbije.

Po ličnoj instrukciji Vudroa Vilsona u SAD se slavio Dan Kosova a u javnosti je tim povodom za Njujork Tajms izdato saopštenje, odnosno njegova izjava da „borba srpskog naroda za slobodu, za svoja prava i za priznanje nacionalnog identiteta moraju kod svakog čoveka da izazovu divljenje i saosećanje.”

S obzirom da Beograd krase spomenici velikana koji su zadužili srpski narod u Prvom svetskom ratu, Srbija ima i dužnost i čast da podigne spomenik u Beogradu i američkom predsedniku Vudrou Vilsonu.

Danas je potrebno da budemo vizionari i da zajedno radimo kako bi se dalje unapredili naši odnosi. Ovo dugujemo svojim slavnim precima.

Slava im i hvala!"